

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ ★ ΧΡΟΝΟΣ 46ος - ΑΡ. Φ. 289 ★ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023-ΙΑΝ.-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2024

Στις 29 Ιανουαρίου 2024, πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο THE STANLEY, η ετήσια Γενική μας Συνέλευση που περιλάμβανε και αρχαιρεσίες για εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής. Παρά την κακοκαιρία και την συνεχιζόμενη απειλή του κορωνοϊού, η αίθουσα του ξενοδοχείου γέμισε από συμπατριώτες. Οι ευχές, η ευχάριστη διάθεση και οι συζητήσεις με τη συνοδεία καφέ προσφορά του Συλλόγου, γρήγορα δημιούργησαν μια ζεστή και εγκάρδια ατμόσφαιρα. Για την εκκίνηση της διαδικασίας, ο απερχόμενος πρόεδρος Σταύρος Φωτόπουλος μετά το καθιερωμένο καλωσόρισμα και τις ευχές, πρότεινε για πρόεδρο της Γ.Σ. τον Νίκο Παπανδρινόπουλο, δικηγόρο και τώως πρόεδρο του Συλλόγου και τον οικονομολόγο Κώστα Σπηλιωτόπουλο για πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής.

Η πρόταση έγινε ομόφωνα δεκτή και ο έμπειρος πρόεδρος της Γ.Σ ξεκίνησε την διαδικασία. Ο λόγος δόθηκε στον απερχόμενο πρόεδρο για τον διοικητικό απολογισμό, ο οποίος ξεκί-

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

μως ζωντανός χάρις στην προσπάθεια όλων των Δ.Σ. αθήνα και κάποιων συμπατριωτών με ιδιαίτερη προσφορά. Από τα στοιχεία που διαθέτω αρωγοί στον Σύλλογο: Ο δικηγόρος Άγγελος Ηλιόπουλος διαθέτει το γραφείο του για συμβούλια του Δ.Σ., ο Λάμπρος Φωτόπουλος παραχωρεί το ραφείο του για 5 χρόνια για Γενικές Συνελεύσεις, στην συνέχεια ο Παν. Κόκκινος αίθουσα του ξενοδοχείου Αμαλία για 15 χρόνια αθλή και για συμβούλια του Δ.Σ. και ο Ροδόλφος Χαριτόπουλος το κέντρο RODOLFO για άλλα 15 χρόνια. Το 2005 ο συμπatriώτης Παν. Ξυπολιάς μας παραχώρησε αίθουσα για Γ.Σ. των Σχολών ΔΕΛΤΑ για 7 χρόνια. Ο Κώστας Σπηλιωτόπουλος για πολλά χρόνια ήταν ο δωρεάν λογιστής του συλλόγου. Ο Σύλλογος τους είναι ευγνώμων για την σημαντική προσφορά τους.

Στις αρχαιρεσίες του 1976, εκλέγονται τέσσερις νέοι ηλικιακά στο Δ.Σ., οι Γιάννης Λαμπρόπουλος, Σταύρος Φωτόπουλος, Τάκης Τσουραπάς, Βασίλης Καρασούλης, που με πρόεδρο τον Παναγιώτη Κόκκινο ανανεώνουν τον Σύλλογο.

Το 1978 μετά από πρόταση του Στ. Φωτόπουλου ξεκινά η έκδοση της εφημερίδας μας ΤΑ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ με ένα σχετικά άδειο ταμείο. Ο ήδη καταξιωμένος έμπορος Γιάννης Λαμπρόπουλος, κατάφερε με χρήματα για διαφημίσεις επαγγελματιών συμπατριωτών, να εξασφαλιστούν τα έξοδα για τα πρώτα (μηνιαία) φύλλα της εφημερίδας. Ο φίλος Γιάννης, δυστυχώς έφυγε τον Μάιο 2023 και ο Σύλλογος έχασε ένα ιστορικό, δραστήριο και

αγαπητό σε όλους μέλος του.

Ο Σύλλογος με την έκδοση της εφημερίδας, γνώρισε μια δεκαετία ακμής. Οι γενικές συνελεύσεις των 30-35 ατόμων, αυξήθηκαν σε αριθμούς πρωτόγνωρους για τον Σύλλογο. Υπήρξαν Συνελεύσεις που ξεπέρασαν σε συμμετοχή τα 200 άτομα.

Σ.Φωτόπουλος -Ν.Παπανδρινόπουλος.

τομα, γεγονός που δημιούργησε ευφορία και ένα επαρκέστατο ταμείο. Το 1980 ο Σύλλογος ενοικιάζει τα σημερινά του γραφεία στην Πατησίων 4 και η εφημερίδα τότε είναι μηνιαία.

Η συνέχεια είναι γνωστή. Μικρή πάλι συμμετοχή στον Σύλλογο, εσωτερικές έριδες του Δ.Σ., εισχώρηση πολιτικής στο σύλλογο. Τα οικονομικά πήραν πάλι την κανονικότητα. Υπήρξαν Γενικές Συνελεύσεις που λόγω του πολύ μικρού αριθμού των παρισταμένων, η εκλογή του

Παν. Ξυπολιάς, πρόεδρος Ε.Ε

Δ.Σ. γινόταν δια βοής. Η έκδοση της εφημερίδας έγινε διμηνιαία για να καταλήξει τελικά τριμηνιαία.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ 2023

- Παρουσία προέδρου και μελών στον εορτασμό της Μάχης Αγουλινίτσας στις 29 & 30 Μαΐου. Στις 29 Μαΐου το απόγευμα έγινε η λαμπαδηφορία των μαθητών του Δημοτικού από το σχολείο μέχρι την κεντρική πλατεία του Επιταλίου, όπου ακολούθησε χορός από τα παιδιά. Σε όλη την εκδήλωση ήταν παρόντες και επέβλεπαν δάσκαλοι του Δημοτικού Σχολείου. Στις 30 Μαΐου έγινε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνου στον χώρο του Μνημείου στην περιοχή του Αϊ Γιάννη. Το μέλος μας Πάνος Μαντζουράνης εκφώνησε λόγο γραμμένο από τον δάσκαλο Χρυσοβαλάντη Δημητρώπουλο που δεν κατάφερε να παραστεί λόγω κλημάτος. Σύντομος λόγος υπήρξε και από τον πρόεδρο του Συλλόγου. Την ωραία εκδήλωση, οργάνωσαν και συντόνισαν ο Γιάννης Μπάρκας με τον Χρυσοβαλάντη Δημητρώπουλο.

- Δεύτερη παρουσία του Συλλόγου στο Επιτάλιο έγινε στον Εορτασμό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στις 5 Αυγούστου στο εκκλησάκι της Αγ. Σωτήρας της παραλίας. Ο Σύλλογος συμμετείχε και με 5 άρθρους από το μοναδικό πλέον αρτοποιείο του χωριού. Ως γνωστόν αυτή η ημέρα έχει οριστεί και σαν εορτή του Συλλόγου.

- Στις 6 Αυγούστου είμαστε παρόντες στα εγκαίνια έκθεσης ζωγραφικής του Θωδωρή Οικονόμου στα πλαίσια του 4ου Φεστιβάλ Επιταλίου «επί της αλής»

στο κτίριο Μαστροβασιλόπουλου. Ο νέος και πολλή υποσχόμενος ζωγράφος Θωδωρής, είναι γιός του γνωστού σικουρνού Τάσου Οικονόμου και της δικής μας Αθηνάς Κουφολιά.

- Τέλος την Άνοιξη 2023 ο Σύλλογος δώρισε στην Παιδική Χαρά του χωριού μας, καθαίσθητο ξύλινο παγκάκι για τις ανάγκες του χώρου.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Στην διαμόρφωση της ύλης της εφημερίδας το 2023 κυρίως συνέβαλαν και στήριξαν :

- Ο Χρήστος Πλέσσας, ο πολυγραφότερος όλων, με λαογραφικά Επιταλιώτικα θέματα με τίτλο οι «ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑΙΟΙ».

- Ο Κώστας Μαστορόπουλος, με θαυμάσια λαογραφικά και άλλα άρθρα σχετικά με το χωριό.

- Ο Σάκης Χίλιος με τα ενδιαφέροντα «Τοπικά Νέα», την διανομή της εφημερίδας και είσπραξη συνδρομών στο χωριό.

- Ο Σάκης Παναζόπουλος με την στήλη «Κοινωνικά»

- Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Επιταλίου «επί της αλής» με τις σημαντικές δραστηριότητες του.

- Η ταμίας μας Βάσω Παυλο-

Σε πρώτο πλάνο Νίκος και Θωμάς Παναγιωτιόπουλος

πούλου που επιμελείται τη στήλη «Ταμείο».

- Και τέλος ο Ομιλών. Επίσης: ο Παναγιώτης Ξυπολιάς, ο Γιάννης Βίτσας, ο Χρυσοβαλάντης Δημητρώπουλος (Συνέχεια στη σελίδα 2)

Β.Παυλοπούλου - Ν.Παπανδρινόπουλος.

νησε με ένα σύντομο ιστορικό του Συλλόγου: «Ο Ιστορικός Σύλλογός μας των ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Ο ΑΛΦΕΙΟΣ", ιδρύθηκε στις 29-3-1931. Τον Μάρτιο αυτού του έτους, θα κλείσει 93 χρόνια συνεχούς παρουσίας. Όλα αυτά τα χρόνια πέρασε πλήθος δυσκολιών. Πόλεμο και κατοχή, επταετία με απαγορεύσεις, οικονομικές δυσκολίες, εσωτερικές έριδες. Παρέμεινε ό-

φημερίδας μας ΤΑ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ με ένα σχετικά άδειο ταμείο. Ο ήδη καταξιωμένος έμπορος Γιάννης Λαμπρόπουλος, κατάφερε με χρήματα για διαφημίσεις επαγγελματιών συμπατριωτών, να εξασφαλιστούν τα έξοδα για τα πρώτα (μηνιαία) φύλλα της εφημερίδας. Ο φίλος Γιάννης, δυστυχώς έφυγε τον Μάιο 2023 και ο Σύλλογος έχασε ένα ιστορικό, δραστήριο και

ΟΙ ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑΙΟΙ ΜΝΗΜΕΣ

ρίς να παραλείψουμε εκείνους που η φήμη τους ξεπέρασε το πανελλήνιο, όπως τον γιατρό και ποιητή Τάκη Σινόπουλο και τον Διονύσιο Κόκκινο που έγραψε την Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης.

Αξιόλογοι επιστήμονες, ερευνητές, δημοσιογράφοι και σχολιαστές Αγουλινιτσαίοι και μη, από διηγήσεις κατοίκων που αγάπησαν αυτό τον τόπο και από διάφορα ιστορικά έγγραφα, προσπαθούν να συμβάλλουν στην ανασύσταση του παρελθόντος. Ένας εξ αυτών είναι και ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Στ. Φωτόπουλος. Στόχος τους είναι να μάθουν οι νεώτεροι όλα οι παλαιότεροι θυμούνται, τα οποία ανασύρουν από τη μνήμη τους. Είναι προτέρημα να μη ξεχνάς. Δίχως τη μνήμη δεν μπορεί κανείς να προσαρμόσει τη συμπεριφορά του, αφού δεν θα έχει εμπειρίες.

Αυτόνομο Σταφιδικό Οργανισμό (Α.Σ.Ο.) στον σιδηροδρομικό σταθμό με τις τεράστιες δεξαμενές, στις οποίες άδειαζαν οι καρολόγοι την πρωτογενή παραγωγή των σταφυλιών. Η ξεραμένη μαύρη Κορινθιακή σταφίδα μεταφερόταν μέσα σε τσουβάλια σε νοικιασμένες αποθήκες μέχρι να προωθηθούν στην αγορά. Τότε στο χωριό δεν ελλείπε ο ειρηνοδίκης, ο τηλεγραφητής Βασιλακόπουλος, οι γιατροί Σεφερλής και «Γιατράκος», τα μαγείρικα και τα υπόγεια ταβερνάκια όπως του Παγάνη, το ξενοδοχείο της Βιτώριας του Καίσαρη. Είχαμε και τον γραμμοφωνιτζή Χαρήλη και τον καραγκιοζοπαίχτη Κουτσοβασιλάκο από τον Πύργο. Είχαμε μονοπώλιο, χασάπικα και μπακάλικα, το

καλύτερο του Μανωλόγιαννη. Εικόνες για καρτποστάλ ήσαν οι σκαφτιάδες που γύριζαν από τον κάμπο το σούρουπο τραγουδώντας, τους τελαλήδες που διαλαλούσαν με στεντορεία φωνή, σαν τον Γιαγκούλα, ότι νέο αφορούσε τους κατοίκους, και κάθε τσαρλατάνο που πούλαγε έμπλαστρα για τους «πόνους, τους σφάχτες και τα νεφρά», τους δραγάτες, φύλακες της αγροτικής παραγωγής. Στην αγορά ακούγονταν τα σφυρίγματα του τραϊνού Καλαμών - Πατρών και τα αγκομαχητά του, τσαφ - τσουφ, όταν ανέβαινε την ανηφόρα τ' Αη-Γιωργού στο φυλάκιο του Ζουμπάκη.

Τώρα αναρωπιέται και απορεί κανείς τί έγινε εκείνη η εποχή, που τόσο άνθρωποι κυκλοφορούσαν στη φωτισμένη αγορά με ασετιλίνες, παρά τώρα με ηλεκτρικό που μετά τη δύση του ήλιου οι δρόμοι είναι άδειοι.

Χρήστος Πλέσσας

Το να συγκρατεί κάποιος στο νου του μερικά γεγονότα, παραστάσεις από εμπειρίες και να τα μεταδίδει με οποιοδήποτε τρόπο, προκαλεί ερεθίσματα στους άλλους, όταν μάλιστα ενδέχεται κι εκείνοι να τα έχουν βιώσει στο παρελθόν περιστασιακά. Είναι ευκαιρία να λειτουργεί το μυαλό και να συντηρείται το μνημονικό του. Ξεχνάει ο άνθρωπος και πάνω στην ξεγνιασιά του ανέχεται αδιαμαρτύρητα ό,τι του σερβίρεται.

Είναι ιστορική νομοτέλεια να ξεχνιούνται οι άνθρωποι, που αναμφίβολα διαδραμάτισαν πρωταγωνιστικό ρόλο στο χώρο που έζησαν, για να τον αξιοποιήσουν. Από αυτό το αφήγημα δεν εξαιρείται η Αγουλινίτσα, μια κωμόπολη επί της αλής, γνωστή ως Επιτάλιο, και από αρχαιότερων χρόνων ως Ομηρικόν Θρύον ή Θρυδέσσα, στην ανατολική όχθη του Αλφειού ποταμού πριν εκβάλλει στο Ιόνιο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- **Κωσταντίνος Παν. Μαραγκόπουλος**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Θεμιστοκλής Ιω Καρασούλος**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Ιωάννα Δημ. Τσουραμάνη συζ. Κ. Γεωργούλη**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Διονύσιος Παν. Καρτάλος**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Αθηνά Ηρ. Δρίλλη συζ. Γεωργ. Καββαδά**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Αδάμης Παν. Παναγιωτάκης** το γένος Μπεκρή, πέθανε και ετάφη στην Αθήνα (Κοκκινό Μυλο).
- **Παναγιώτα Νικ. Πατσολιά - Λιακοπούλου**, πέθανε και ετάφη στην Ζαχάρω
- **Γεώργιος Ζαρίφης** (σύζυγος Ελένης Κουφοπούλου), πέθανε στην Πάτρα και ετάφη στη Βύλιζα Ολυμπίας.
- **Αλεξάνδρα Κουρή του Νικολάου**, πέθανε και ετάφη στην Αθήνα.
- **Χρήστος Κουτσανδρέας**, πέθανε και ετάφη στο Βανκούβερ του Καναδά.

Στους οικείους θεράμια συλλυπητήρια.

Επιμέλεια: Σάκης Πανταζόπουλος

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Η Τσάντζαλου Στέλλα του Χρήστου και της Παναγιώτας (εγγονή της Σοφίας Κόττα), από το τμήμα Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων πήρε υποτροφία για το free University of Brussels (Ελεύθερο Πανεπιστήμιο Βρυξελλών) στο τμήμα Ψυχολογίας και Κλινικών του Ερευνητικού Κέντρου του Brucc (Μπρουκ) VUB Vrije University Brussels.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΓΙΑΝΝΑ ΤΣΟΥΡΑΜΑΝΗ

Η Μοίρα συχνά γίνεται πολύ σκληρή με ορισμένους ανθρώπους. Αποφάσισε έτσι να κόψει πρόωρα και άδικα το νήμα της ζωής της Γιάννας Τσουραμάνη στα τέλη Ιανουαρίου. Μιας νέας γυναίκας που κατά γενική ομολογία ήταν ένα αγαπητό μέλος της κοινωνίας του χωριού μας. Η καλοσυνάτη, χαμογελαστή και ιδιαίτερα εργατική Γιάννα, δημιούργησε με τον σύζυγό της Κώστα μια αρμονική οικογένεια αποκτώντας δύο παιδιά, τον Χρήστο και τον Δημήτρη. Ο ήπιος, ευγενικός, δοτικός και με φιλικές διαθέσεις χαρακτήρας της, την έκανε αγαπητή σε όλους που την γνώρισαν και έτσι θα παραμείνει στην μνήμη όλων μας. Στον Κώστα, τον Χρήστο και τον Δημήτρη, τα ειλικρινά μας συλλυπητήρια.

Σ.Φ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οι συμπατριώτες, όπου κι αν βρίσκονται, όταν αρραβωνιάζονται, παντρεύονται ή βαφτίζουν τα παιδιά τους, μαζί με τις άλλες προσκλήσεις ας στέλνουν και μια στα «Ε.Ν.», Πατησίων 4, Αθήνα, Τ.Κ. 10677 ή να επικοινωνούν με μέλη του Δ.Σ., έτσι ώστε να μπορούμε να ενημερώνουμε πληρέστερα την στήλη «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ».

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΚΩΔ.: 3999

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»

Γραφεία: Πατησίων 4,
3ος όροφος - Αθήνα

Εκδότης: Σταύρος Φωτόπουλος

Γραφεία: Πατησίων 4, 3ος όρ. -
Αθήνα

Τηλ.: 210 65 29 984

Ταμίας: Βάσω Παυλοπούλου: ♦

Υπεύθυνος κατά νόμον:
Το Διοικ. Συμβούλιο

Τυπογραφείο: Μιχ. Ανδρικού

Τηλ.: 210 52 20 987

E-mail: mataf@otenet.gr

♦ Ετήσιες συνδρομές:

Ιδιώτες Ευρώ 5,

Δήμοι-Κοινότητες-Εταιρείες Ευρώ 5

Οι συνδρομές να κατατίθενται στον τραπεζικό λογαριασμό του Συλλόγου. (Όχι με ταχυδρομική επιταγή)

Ο Άγιος Χαράλαμπος Επιταλίου

Παίρνω αφορμή από ένα άρθρο της έγκριτης εφημερίδας «ΠΑΤΡΙΣ» περί τον ιερομάρτυρα άγιο Χαράλαμμο, προστάτη πάντων ημών, για να προσθέσω ότι και το Επιτάλιο γεραιρέται για τον περικαλλίναό του, που μας άφησαν οι πρόγονοι μας, παλαιοί Επιταλιώτες που ήταν άνθρωποι δραστήριοι και φιλοπρόοδοι και θρησκευόμενοι. Ο ναός αυτός που είναι τεράστιος σε μέγεθος, νοικοκυρεμένος με εικονογράφηση σπάνια, καταστράφηκε μερικώς από τον μεγάλο σεισμό προ ετών, αλλά η ευλάβεια των Αγιοχαλαμπιτών τον αναστήλωσε, τον ανακαίνισε, τον αγιογράφησε και τον παρέδωσε στους επιγιγνόμενους καλύτερο και λαμπροπρεπέστατο από πρώτα. Η λιτή πανίγυρις του αγίου είναι πάντοτε μεγαλοπρεπής και παλαιότερα μοναδική, ολοκληρώνεται με λαμπρή λιτανεία ανά τας οδούς της ιστορικής κωμόπολης.

Η εικόνα του είναι σπάνια και μοναδική σε στάση προσευχής, στολίζεται με μυρίπνοα άνθη. Προσκυνητές από τα γύρω χωριά έρχονται και μετείχαν στις εκδηλώσεις, ενώ μέχρι πρότινος στα ιερά αναλόγια έχουν ψάλλει ιεροψάλτες φημισμένοι προς τέρψιν των πιστών!!

Βοήθεια μας, όλων των Επιταλιωτών ο άγιος Χαράλαμπος.

Παύλος Κων. Τσάμης
Επίτιμος Σχολ. Σύμβουλος Π.Ε

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
βαθάντης Δημητρόπουλος, ο Βάσος Πουλιόπουλος, ο Γιώργος Μπάρκας, ο Βασίλης Τσαγκρής κ.α.
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

Τον Ιούνιο του 2009 (πριν 15 χρόνια) δημιουργήθηκε η ιστοσελίδα του Συλλόγου μας, που βασίστηκε σε ιδέα του ομιλούντος και την επιμελείται δωρεάν ο Φώτης Φωτόπουλος. Η ιστοσελίδα μας www.epitaliotes.gr περιλαμβάνει το ιστορικό του Συλλόγου με όλα τα Δ.Σ και Ε.Ε., παλιές φωτογραφίες, σημαντικά άρθρα σχετικά όλα με το χωριό, τους Επιταλιώτες λογοτέχνες και συγγραφείς (Κώστα Επιταλιώτη, Δημήτρη Χίλιο, Σοφία Κοκκίνου, Τζήμη Παπανικολάου, Σωκράτη Σκαρτσά, Θανάση Μακροδημήτρη, Φίλιππο Κόκκινου). Στην ιστοσελίδα υπάρχουν ηλεκτρονικά τεύχη των Ε.Ν. από το 1998 (φ.186 μέχρι το τελευταίο φ.288). Η ιστοσελίδα μας έχει γίνει πηγή γνώσεων πολλών ερευνητών και συγγραφέων που ασχολούνται με θέματα της περιοχής μας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2023

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Επιταλίου «Επι της Αἰδός» διοργάνωσε στο χωριό μια επιβεγμένες εκδηλώσεις που γνώρισαν ιδιαίτερη επιτυχία και που ήταν:

- Οι «Εικαστικοί Διάλογοι», έργα εικαστικών εκπαιδευτικών της Ηλείας 18/6/2023 στο κτίριο Μαστροβασιλόπουλου.

- Η θεατρική ομάδα «ερασιτεχνες» στο έργο "Group Therapy" στις 15/7/2023 στο Δημοτικό Σχολείο.

- Το συγκρότημα ΟΡΤΣΑ στις 29/7/2023 σε δημοτική-ηαϊκή μουσική.

- Έκθεση του Θωδωρή Οικονόμου «Λανθάνουσες Απόψεις» στις 06/08/2023 στο κτίριο Μαστροβασιλόπουλου.

- 2η Ποδηλατοβόλτα Επιταλίου στις 13/08/2023

- Ο Γιώργος Αραπάκης στις 19/8/2023 στον ηχώκηπο του κτιρίου Μαστροβασιλόπουλου.

- Συνδιοργανωτές στην συναυλία του ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΡΟΥΛΗ στον Φθόκα.

Σημειώνεται ότι σε όλη την διάρκεια της Γ.Σ. υπήρξε προβολή φωτογραφιών από διάφορες εκδηλώσεις του 2023 και από θαυμάσιες φωτογραφίες του χωριού μας, έργο του Παύλου Θεοδωράτου και του drone του.

Στην συνέχεια έγινε σύντομη αναφορά στο νέο εξαιρετικό βιβλίο του μέλους μας Πάνου Μαντζου-

ράνη, πολιτικού μηχανικού, «400 ΜΙΚΡΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ» που κυκλοφόρησε προς το τέλος του έτους.

Τα οικονομικά του Συλλόγου ανέλυσε η ταμίας μας Βάσω Παυλοπούλου, με τα έσοδα - έξοδα του 2023.

Ευχαριστίες εκφράστηκαν στον Γιώργο Καρτάλο για το δώρο του στην κοπή της πίτας, γεγονός που έχει επαναληφθεί πολλές φορές.

Ακολούθησε η έκθεση του Προέδρου της Ελεγκτικής Επιτροπής Παναγιώτη Ξυπολιά, για τον έλεγχο των πεπραγμένων του Δ.Σ.

Ακολούθησε μυστική ψηφοφορία για την εκλογή νέου Δ.Σ και Ε.Ε. Μετά την επεξεργασία των ψήφων ο πρόεδρος της Εφορευτικής Επιτροπής Κώστας Σπηλιωτόπουλος, ανακοίνωσε τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας. Για το Δ.Σ. εκλέχθηκαν κατά σειρά ψήφων οι: Σταύρος Φωτόπουλος, Βάσω Παυλοπούλου, Τζήμη Λαμπροπούλου, Γιώργος Καρτάλος, Παναγιώτης Φωτόπουλος, Γιάννα Παυλοπούλου Σοφία Συνεφοπούλου, Πάνος Μαντζουράνης και Θεμιστοκλής Αθανασόπουλος. Αναπληρωματικά μέλη: Χαράλαμπος Μανώλης και η Νικολέττα Συνεφοπούλου. Για την Ε.Ε. εξελέγησαν ομοίως οι: Παναγιώτης Ξυπολιάς, Νίκος Βασιλακόπουλος και Νίκος Καίσαρης. Αναπληρωματικό μέλος: η Φρειδερίκη Λεβεντάκου. Τις επόμενες μέρες συμφωνήθηκε η σύνθεση του Δ.Σ να είναι: Πρόεδρος: Σταύρος Φωτόπουλος, Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Φωτόπουλος, Γραμματέας: Σοφία Συνεφοπούλου, Ταμίας: Βάσω Παυλοπούλου και Μέλη: Γιώργος Καρτάλος, Τζήμη Λαμπροπούλου, Γιάννα Παυλοπούλου, Πάνος Μαντζουράνης, Θεμιστοκλής Αθανασόπουλος.

Ακολούθησε η κοπή της πίτας που επιμελήθηκε κατά παράδοση η Αντωνία Κουφολιά, από τον Παναγιώτη Φωτόπουλο. Ο τυχερός του φθουριού ήταν ο Νίκος Παναγιωτόπουλος του Θωμά. Ο Νίκος παρέλαβε μία ωραία μεταξοτυπία του γνωστού ζωγράφου Σόρογκα με έγγραφο γνησιότητας, δώρο στον Σύλλογο του γνωστού γκαλερίστα συμπατριώτου μας και πλέον μέλος του Δ.Σ., Γιώργου Καρτάλου, που διατηρεί στην Αθήνα την αίθουσα τέχνης «αγκάθι-καρτάλος»

Ο Νίκος Παπανδρινόπουλος με την ολοκλήρωση των θεμάτων της Γενικής Συνέλευσης έκλεισε τις εργασίες της εν μέσω ευχών για το επόμενο χρόνο.

Σταύρος Φωτόπουλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΟΠΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ 2024

Με επιτυχία διεξήχθη η εκδήλωση κοπής της Βασιλόπιτας του Συλλόγου Ολυμπίων, που έγινε στις 28 Ιανουαρίου 2024, στην Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών στην Αθήνα, την οποία διηύθυνε με επιτυχία η κ. Σοφία Λαμπροπούλου, Καθηγήτρια Μαθηματικών του ΕΜΠ, Α' αντιπρόεδρος του Συλλόγου. Στην αρχή της εκδήλωσης ανακοινώθηκαν χαιρετισμοί του πρώην Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου, γραπτό μήνυμα του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Ηλείας και Ωλένης κ. Αθανασίου και του κ. Αλέξη Σωτηρόπουλου, Δημάρχου Βύρωνας, που λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν, αλλά και από την πολιτική ηγεσία της χώρας. Τους χαιρετισμούς ανέγνωσε η κ. Ευαγγελία Αδαμοπούλου, δικηγόρος, Γενική Γραμματέας του Συλλόγου. Αρχικά, σύμφωνα με το πρόγραμμα, παρουσιάστηκε ο ετήσιος Διοικητικός απολογισμός έτους 2023, από τον πρόεδρο του Συλλόγου κ. Κων/νο Βλάμη και κατόπιν ο Οικονομικός Απολογισμός έτους 2023, όπου ανεγνώστη η Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής από τον πρόεδρό της κ. Νικόλαο Σάσσαλο, μαιευτήρα γυναικολόγο, από τη Ζαχάρω.

Το πρόγραμμα δράσης έτους 2024 παρουσίασε ο πρόεδρος του Συλλόγου, ο οποίος αναφέρθηκε συνοπτικά στο ιστορικό του ναού του Επικουρίου Απόλλωνος και στην κορυφαία εκδήλωση της 2ης Συνάντησης Συντήρησης Ναού Επικουρίου Απόλλωνος στις Βάσες Φιγαλείας, που συζητείται να γίνει στην Αθήνα, από την Εφορεία Αρχαιοτήτων Ηλείας, σε συνδιοργάνωση με τον Σύλλογο Ολυμπίων. Επίσης ο εορτασμός των 100 χρόνων από την ανέγερση του Ι.Ν. Αγίου Θεράποντος Ζωγράφου, από τον Σύλλογο Ολυμπίων, καθώς και άλλα ζωτικά θέματα για την περιοχή, όπως η αξιοποίηση του Καϊάφα, ο δρόμος Πύργος-Τσακώνα, οι δρόμοι προς τον Επικουριο Απόλλωνα. Στη συνέχεια έγινε η κοπή της Βασιλόπιτας. Τυχεροί ήταν η κ. Χρυσούλα Ζάχου και ο ταμίας του Συλλόγου κ. Νίκος Καρβελάς. Ακολούθησε η παρουσίαση του βιβλίου του Ι. Βίτσα «Η παραλίμνια χώρα της επαρχίας Ολυμπίας» (για το οποίο ήδη έχουμε αναφερθεί).

[Από το Δελτίο Τύπου του Συλλόγου Ολυμπίων]

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Ευρώ

ΧΙΛΙΟΥ ΚΛΑΙΡΗ50
ΕΥΠΟΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ50
ΕΥΠΟΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ50
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΩ50
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΣΗΦΙΝΑ και ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΜΙΤΣΗΣ40
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ50
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ25
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙ-ΦΩΤΕΙΝΗ25
ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ50
ΚΑΙΣΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ25
ΚΑΙΣΑΡΗ ΙΟΥΛΙΑ25
ΛΕΒΕΝΤΑΚΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ20
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ100
ΠΛΕΣΣΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ & ΡΕΛΛΑ ΕΛΕΝΗ	20
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑΝΝΑ40
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΩΓΩ20
ΣΟΥΛΕΛΕ ΙΩΑΝΝΑ30
ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ ΖΩΗ20
ΚΟΥΦΟΛΙΑ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΘΗΝΑ20
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ50
ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ ΠΑΝΟΣ30
ΜΑΚΡΥΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ και ΑΝΔΡΟΥ ΛΑΚΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ50
ΧΙΛΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ20
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΑΚΗΣ20
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ του Ιωαν.	20
ΠΑΠΑΝΔΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ50
ΚΑΡΤΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ50
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ20
ΚΟΥΦΟΛΙΑ ΑΝΤΩΝΙΑ20
ΚΑΒΕΛΑΡΗΣ ΠΑΝΟΣ50
ΚΟΥΛΗ ΜΑΙΡΗ50
ΜΑΣΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ50
ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ20
ΨΗΛΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΟΜΗ20
ΛΑΜΠΑΔΙΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ50
ΜΑΓΚΛΑΡΑ-ΜΠΑΡΚΑ ΜΙΜΙΚΑ20
ΜΠΑΡΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ-ΣΑΚΗΣ20
ΤΖΑΤΖΟΥΡΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ10
ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ και ΠΑΝΟΣ30
ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ100

• Ευχαριστούμε όλους τους απανταχού συμπατριώτες για την οικονομική ενίσχυσή τους.

• Για τις συνδρομές σας στο χωριό μπορείτε να απευθύνεστε στον κ. Σάκη Ανδρ. Χίλιο.

• Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού του Συλλόγου:

EUROBANK

Αριθμός Λογαριασμού:

0026.0281.76.0102098756

Αριθμός Λογαριασμού IBAN:

GR02062810000760102098756

Ο ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΧΑΜΙΛΤΟΝ... ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Ο ΣΧΕΔΟΝ αγράμματος απομνημονευματογράφος λέει, πως μετά βρέθηκε να υπηρετεί στη μεγάλη φρεγάτα του Άγγλου ναυάρχου Χάμιλτον. Αλλά θά χρειασάι, πριν συνεχίσουμε την αφήγηση, νά μιλήσουμε για τον έξοχο εκείνο φιλέλληνα, που τόσες υπηρεσίες έχει προσφέρει στη χώρα μας. Ο Χάμιλτον ήταν Σκωτσέζος κ' είχε όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία της ράτσας του. Ο ιστορικός Σπυρίδων Τρικούπης γράφει γι' αυτόν, τα εξής: «Ο ανήρ ούτος εκέρδισεν εξ αρχής του αγώνος τας καρδιάς των Ελλήνων δια της φιλελληνικής διαγωγής του "ολίγοι αλλ' εμβριθείς ήσαν οι λόγοι του- βαρύ αλλά καλοκάγαθον το ήθος του" πλήρης ανοχής η προς τους Έλληνας διαγωγής του, και σωτήριοι αι συμβουλαί του ...». Στην αρχή δεν είχε αισθήματα φιλελληνικά, μα μήτε καί φιλοτουρκικά. Ήταν αδιάφορος. Όταν την άνοιξη του 1822, ο απαίσιος Άγγλος αρμοστής της Επτανήσου Μαίτλαντ, που είχε εμποδίσει τον Μιαούλη να κυνηγήσει τον τουρκικό στόλο στο αντίκρου από την Κέρκυρα λιμάνι του Μούρτου κι ο αδάμαστος Υδραίος θαλασσομάχος έστειλε ένα καράβι του να ζητήσει εξηγήσεις, αυτός το κατέσχεσε, γιατί, τάχα, ελληνικά πλοία πατήσαν έδαφος αγγλικό κι άρπαξαν πρόβατα, ανάθεσε στον Χάμιλτον νά πάει στην Ύδρα καί νά πετύχει ηθικές καί οικονομικές ικανοποιήσεις. Ο Χάμιλτον έκανε τη δουλειά του μιά χαρά, κατάφερε, μάλιστα, νά πάρει γι' αποζημίωση 400 δίστηλα. Και, το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου, πάσχισε να διαλύσει την πολιορκία τ' Ανάπλι, βγήκε τη θάλασσα, πιστεύοντας -και λέγοντας- ότι οι Έλληνες «είναι στίφη άτακτα», μα, ό γαμπρός του Κουντουριώτη, Ορλάνδος, που φρόντισε να γνωριστεί μαζί του, μπόρεσε νά τον εμποδίσει. Έφυγε σε λίγο από τον Αργολικό ό Σκωτσέζος αξιωματικός και ξαναφάνηκε μετά την καταστροφή του Δράμαλη. Είχε την πρόθεση νά επικοινωνήσει με τους Τούρκους, αλλά η Ελληνική Κυβέρνηση τον παρακάλεσε να μην το κάνει. Κι αυτός δε δυσκολεύτηκε να υποχωρήσει. Από κείνο τον καιρό, χάρη στις γνωριμιές του με δικούς μας θαλασσομάχους, που τότε μόλις στάθηκε βολετό να εκτιμήσει τις αρετές τους, την ικανότητα, την ειλικρίνεια, την έμφυτη ευγένεια, το θάρρος και το πάθος για λευτεριά, αγάπησε την Ελλάδα. Από τα πολλά δείγματα του φιλελληνισμού του θ' αναφέρουμε μόνο ένα: όταν ο Ιμπραήμ (την άνοιξη του 1825) πήγε να χτυπήσει την Αργολίδα, ο Χάμιλτον κίνησε με το στόλο του και παρατάχτηκε έξω από τ' Ανάπλι, βγήκε, μάλιστα, έξω με πολλούς αξιωματικούς του και βεβαίωσε την ελληνική κυβέρνηση πως, όσο κινδύνευε τ' Ανάπλι, δε θα 'φευγε από εκεί.

Αξιοσημείωτο είναι και τό εξής, περιστατικό: Όταν η Συνέλευση της Τροιζήνας συζητούσε τα σχετικά με το Σύνταγμα θέματα, ο Κολοκοτρώνης, προβλέποντας ότι θα 'φτανε η ώρα που θ' αποφασιζόταν η εκλογή αρχηγού του Κράτους, πήγε ν' ανταμώσει τον Χάμιλτον. Ανέβηκε στη μεγάλη φρεγάτα, τον χαιρέτησε και, χωρίς καμιά προεισαγωγή, του είπε:

– Έχουμε ανάγκη από Κυβερνήτη. Μας δίνει η Αγγλία βασιλιά ή ηγεμόνα;

– Όχι.

– Η Ρωσία, η Πρωσία, η Νεάπολη, η Ισπανία;

– Όχι! Όχι! Ζητήσατε να βρείτε Έλληνα.

– Μα Έλληνα δεν έχουμε άλλον πιο άξιον από τον Καποδίστρια.

Ο ναύαρχος, που κοίταζε συλλογισμένος κατά τη θάλασσα γύρισε απότομα τό κεφάλι. Του 'ριξε μι' αυστηρή ματιά. Ο Γέρος του Μοριά δέν ταράχτηκε καθόλου.

– Η Αγγλία είναι η σκέπη μας, είπε. Έχουμε ναύαρχο κι αρχιστράτηγο Άγγλο. Θα θέλαμε και βασιλιά Άγγλο, μα δε μας δίνετε. Μας χρειάζεται ο Καποδίστριας.

Ο νους του Χάμιλτον έλεγε «όχι» (και τούτο, γιατί, ο άλλοτε υπουργός του Τσάρου, ήταν ανεπιθύμητος στην πατρίδα του), μα η καρδιά του, που ήταν γεμάτη Ελλάδα, έλεγε «ναι». Νίκησε η καρδιά.

– Λοιπόν, αποκρίθηκε. Διαλέχτε τον Καποδίστρια ή όποιο διάβολο θέλετε, γιατί, αλλιώς, είσατε χαμένοι.

Ο ΑΓΝΟΣΤΟΣ απομνημονευματογράφος σημειώνει στο κατάστιχο του πώς έζησε τα δραματικά περιστατικά της εποχής του. Βρισκόταν στην Αγουλινίτσα, που δεν ήταν γενέτειρά του, από παιδί και δούλευε εκεί σαν «κοπέλι» κάποιου βαρκάρη, μακρινού συγγενή του. Τον είχε μαζέψει αυτός ο λιμνιώτης από τον καιρό που έμεινε πεντάρφανος, πριν ακόμη βγάλει την πρώτη τάξη του Αλληλοδιδασχτικού των Αχουριών της Μαντινείας. Ύστερα από το κακό που έκανε στην Αγουλινίτσα ο Ιμπραήμ, ο άνθρωπος της μας πήρε τα μάτια του και πήγε στ' Ανάπλι βαδίζοντας ώρες πολλές ξυπόλητος, με του κόσμου τις προφυλάξεις, για να μην πέσει στα χέρια κανενός εχθρού. Εκεί βρήκε έναν κουμπάρο του πατέρα του που γνώριζε τον Κολοκοτρώνη, κι αυτός τον πήγε στον Γέρο και τον παρακάλεσε νά τον βολέψει κάπου, για νά τρώει ψωμί. Κάθισε εκείνος και κουβέντιασε μαζί του, θέλοντας να σιμάρει την εξυπνάδα, τις γνώσεις και το κουράγιο του. Έπειτα, του 'δωσε ένα συστατικό γράμμα για τον Χάμιλτον, που είχε πάρει στην υπηρεσία του κι άλλους Έλληνες ναυτικούς. Ο ναύαρχος τον κράτησε για μούτσο, δεν άργησε όμως να τον κάνει λοστρόμο. Φαίνεται πως κ' άξιος ήταν κ' υπάκουος για να φτουρήσει στη δουλειά των αυστηρών κι απαιτητικών Άγγλων. Το πιο ενδιαφέρον μέρος των σημειωμάτων του αγγράμματου εκείνου ανθρώπου είναι, το τελευταίο. Το παραθέτουμε έτσι, καθώς η μνήμη το συγκράτησε, διορθώνοντας μόνο τα πάμπολλα ορθογραφικά λάθη και συμπληρώνοντας τα μισοσβησμένα μέρη:

«Ο καπετάν Χάμιλτος μέ κάλεσε κι αφού πρώτα με ρώτησε αν θα τα κατάφερα να πάω με μια βάρκα ίσαμε τη Νύδρα όπου βρισκόταν ο καπετάν Αντρέας ό Μιαούλης, μου 'δωσε μια γραφή σφραγισμένη με βουλοκέρι να του την παραδώσω στα χέρια του. Είχα σύντροφο κ' έναν άλλο ρωμιό γεμιτζή, που ήταν μεγαλύτερός μου και μιλάγε τα αγγλικά κουτσά-στραβά, μα λίγα πράγματα νόγαγε, γιατί δεν του 'κοβε το μυαλό. Ξεκινήσαμε σύνναυγα με μπουνάτσα, λάδι η θάλασσα, κι όλο με το κουπί λάμναμε. Μισοδρομή, μας σταμάτησε ένα ντελίνι τούρκικο.

– Τ' είσατε σεις, ορέ, πού πάτε; Έσκουξε με μια μπουρού από την κουβέρτα του ο καραβοκύρης, ένας χοντρομπαλάς, ίδιο βουτσι, που ήξερε τή γλώσσα μας.

– Δε γλέπεις τη σημαία; είπα δυνατά. Βάρκα της μεγάλης βρεγάδας, της Εγγλέζικης είναι τούτη και μεις πάμε για υπηρεσία.

– Και πού το ξέρω εγώ αν λέτε την αλήθεια; Αν δεν κοτσάρατε την ξένη παντιέρα για να μας ξεγελάσετε;

– Στείλε να ιδείς τα χαρτιά μας. Έχουμε και διαταγή του τρανού καπετάνιου του Χάμιλτου, με τη σφραγίδα του.

Έστειλε έναν ξυπόλητο κρεμανταλά ο Τούρκος καπετάνιος, του δείξαμε τά χαρτιά, μα εκείνος ήθελε και καλά να φάξει μπας και μας βρει σε τίποτις σκάρτους. Δε βρήκε, μια και δεν είχαμε παρά μονάχα τη γραφή. Λύσσαξε. Κάθισε και πέρα κάπου μισή ώρα ρωτώντας

μας τούτο και κείνο. Σα να μην πίστευε πως εμείς, Ρωμιόι βέροι, δουλεύαμε σ' εγγλέζικο πλεούμενο, φοβότανε πως όλα τούτα ήντουσαν φτιαχτά. Μπάφιασα. Του μίλησα μ' αλλιώςικη γλώσσα.

– Κοίτα να ξεμπερδεύεις καμιά βολά, του είπα. Μη μας χασομεράς. Γιατί μήτε 'γω δεν ξέρω τι έχει να γίνει αν μας κάνεις να μην τελέψουμε στην ώρα της τη δουλειά μας.

Του κακοφάνηκε, πήγε να σηκώσει χέρι, μα δεν πρόλαβε, γιατί, κείνη τή στιγμή, ο καπετάνιος του έσκουξε άγρια πως έπρεπε να γυρίσει ευτύς στο καράβι. Μας άφησε, τσακίστηκε ν' ανεβεί απάνου, κι αμέσως το τούρκικο έβαλε πλώρη κατά τό νοτιά, γιατί από πέρα είχε φανεί ένα δικό μας μπάρκο. Το κυνηγήσανε οι αντρειωμένοι νησιώτες μας, το προλάβανε κι άρχισε το κανονίδι. Αργοπλέαμε, θέλαμε νά ιδούμε τι θ' απογίνει. Μήτε μισή ώρα δε βάστηξε το πάλεμα. Το ελληνικό, που το κυβερνούσε ο καπετάν Ανδρέας, έμπηξε μέσα στην πρύμη του τούρκικου τό σιδερένιο λουστό της πλώρης του, κάνανε ρεσάλτο τα παλληκάρια, καθάρισανε καμιά δεκαριά Μεμέτηδες και λαβώσανε άλλους τόσους. Εμείς χάσαμε 'νανε, δυο πληγήθηκανε απάλαφρα. Λευτερώσανε τους σκλαβωμένους άπιστους οι δικόι μας, δέσανε το καράβι τους πίσω από το ελληνικό, κι απάνω του σηκώσανε τη σημαία του Χριστού, και πήρανε δρόμο. Μεσημέριαζε όταν συναπαντηθήκαμε, όξω από την Νύδρα, με το μεγάλο καπετάνιο, τον Μιαούλη. Μας σταμάτησε κ' είπε ν' ανεβεί ένας από τους δυο μας στο καράβι του. Πήγα 'γω κρατώντας στο χέρι τη γραφή του καπετάν Χάμιλτον. Τόνε βρήκα να κάθεται σ' ένα σκαμνί με τη φεσάρα του στραβά και να ξύνει τα πόδια του, γιατί 'είχε φαγούρα.

– Ποιος είσαι σύ, καλόπαιδο; μου είπε κοιτώντας με κατάματα.

Τ' αποκρίθηκα. Φχαριστήθηκε ακούγοντας ότι είμαι στη δουλειά του Εγγλέζου κι άμα του 'δωσε τη γραφή και τη διάβασε πετάχτηκε ολόρθος από τη χαρά του. Έκανε το σταυρό του, είπε «Δόξα Σοι ο Θεός κι ο Αϊ-Νικόλας», φίλησε τό χαρτί, το 'κρυψε στην τσέπη της βράκας του και πρόσταξε να ψήσουνε καφέ.

– Κάτσε κάτου, μου είπε.

Κάθισα, ξαναπήρε τη θέση του, κι άρχισε να με ρωτάει πώς βρέθηκα στη μεγάλη φρεγάδα, πού έμαθα τη ναυτοσύνη, αν έμενα φχαριστημένος από την υπηρεσία μου κι άλλα τέτοια. Τούτα λέγοντας, χασομερήσαμε κάμποσο. Ωσπου ήρθε ένας γεμιτζής μισοκαίριτης κ' είπε πως ήταν έτοιμο το φαί.

– Φέρε 'δύ το τσουκάλι με δυο σκουτέλια, φέρε και χουλιάρια και κούπες.

Γύρισε κατά μένα. «Δέ βιάζεσαι», μου είπε, «θα φάμε αντάμα».

– Σπολάτη, καπετάνιε μου, αποκρίθηκα. Μα λέω να πηγαίνω για να μην αργήσω.

– Κι αν δεν ανταμώναμε 'δύ, δε θα πάγαινες να με γυρέψεις στη Νύδρα; Κάτσε κάτου το λοιπόν κι άσε τις κουβέντες.

Φάγαμε μια φασουλάδα, που η νοστιμιά της δε λέγεται, ήπιαμε κι από δυο δάχτυλα κοκκινέλι. Στερνά, ο καπετάν Αντρέας έκραξε τον γραμματικό του, μου 'γνεψε να ξεμακρύνω, και τον έβαλε να γράψει απόκριση στον αφέντη μου, τον Χάμιλτο. Εγώ, περιμένοντας, γκεζέραγα στο καράβι, κοίταγα τα σύνεργά του, τα ξάρτια του, τ' άλλα, κ' έκανα το σταυρό μου που μ' εκείνα κει είχε κάνει θάματα ελόγου του. Γιατί δε μου γέμιζε το μάτι κείνο το φτενό πράμα, είχα στο νου μου τη μεγάλη φριγάδα. Πού η αρματωσιά της, πού τά ξάρτια της, πού τα μεγαλεία της! Πήγα πιο πέρα στερνά, ακούμπησα στην κουπαστή και βάλθηκα να χαζεύω το σκλαβωμένο τούρκικο. Ήταν ντιπ καινούργιο κι όμορφο σκαρί. Τρεις Νυδραίοι γεμιτζήδες τριγυρούσανε στην κουβέρτα που ήτανε γιομάτη από ντουφέκια, χατζάρια και λογής-λογής λουφέδες. Στ' αμπάρι του το βαθούλο είχανε βαλμένους τους Μεμέτηδες που σκλαβωθήκανε. Άμα τελείωσε το γράψιμο, μ' έκραξε ο καπετάν Αντρέας, μου 'δωσε την απόκρισή του σφραγισμένη κι εγώ έκανα να φιλήσω το χέρι του, μα δε μ' άφησε. Άμα βρεθήκαμε στη μεγάλη φρεγάδα, ο καπετάνιος μου ο Εγγλέζος μ' έβαλε να του ειπώ το καθετί. Πρώτη του φορά μιλάγε τόσην ώρα, κείνος είχε μετρημένες τις κουβέντες του. Μα τώρα ήθελε νά μην του ξεφύγει τίποτις. Έλεγα 'γώ, τα ξήγαγε ο δραγουμάνος, κι, άμα δεν τα κατάφερε καλά, τού 'ριχνε κάτι ματιές που λες κ' ήντουσαν αστροπελέκια. Όντας τέλεψε, μου 'σφίξε τό χέρι. Φαινότανε φχαριστημένος πολύ κι εγώ θάγαμπα πού ένας τέτοιος μέγανος ξένος έκανε χαρές για τις νίκες των δικώνε μας, σάμπως να ήτανε Ρωμιός...

Όταν, ύστερις από τό τσάκισμα της αράπικης αρμάδας του Μπραήμη στον Αβαρίνο, ήρθε η ώρα να τ' αφήσω γεια, έβγαλε και μου 'δωσε δυο χρυσά πεντόλιρα. «Καλή προκοπή», μου είπε ρωμικά καί μου 'σφίξε το χέρι δυνατά. Τα μάτια μου βουρκώσανε, μήτε σπολλάτη δεν μπόρεσα νά ειπώ. Παραλίγο να παραπατήσω κατεβαίνοντας τα σκαλιά για να πηδήσω στην άσπρη βαρκούλα που θα μ' έβγαζε στη στεριά...».

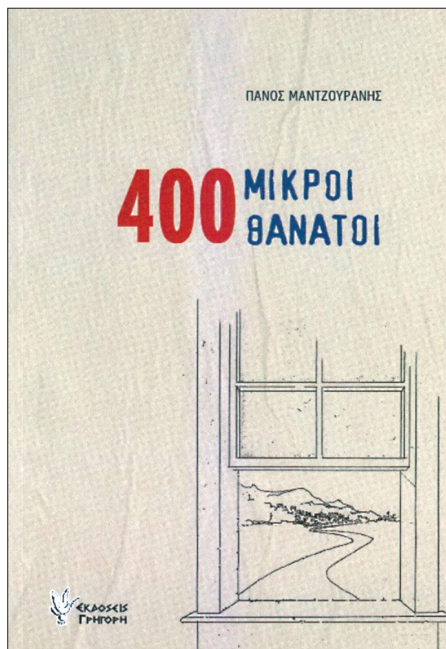
Χρυσοβαλάντης Δημητρόπουλος
MSc Δάσκαλος Δημοτικού Σχολείου
Επιταλίου

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

ΠΑΝΟΥ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗ: 400 ΜΙΚΡΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ

Πρόσφατα κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΓΡΗΓΟΡΗ το βιβλίο «400 ΜΙΚΡΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ» του Πάνου Μαντζουράνη, Πολιτικού Μηχανικού και μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Στις 107 σελίδες του βιβλίου του ο βαθιά σκεπτόμενος Πάνος, κατάφερε να χωρέσει απόψεις και νοσταλγικές αναμνήσεις από το χθες όδων αυτών που χάθηκαν, με διαπιστώσεις για το σήμερα και το πιθανό αύριο. Δοσμένα με ιδιαίτερο τρόπο συμπυκνωμένα νοήματα, συχνά με φιλοσοφική διάθεση, ξετυλίγουν την πραγματική κατάσταση όδων των μικρών κυρίως ορεινών οικισμών της χώρας μας, παρόλο που οι αναφορές γίνονται για συγκεκριμένο χωριό. Χωριά που βιώνουν μια συνεχή εγκατάλειψη και συρρίκνωση, που πορεύονται σε ένα δυσοίωνα μέλλον, ένα μέλλον μηδαμινής ελπίδας ανάκαμψης. Όπως αναφέρει ο συγγραφέας για το πνευματικό του παιδί: «Ολιγόστιχα κείμενα, μικρές εθελγείες, σπαράγματα ενός χαμένου πάζλ ατάκτως ερριμένα. Σ' ένα ορεινό χωριό κάπου στην Πελοπόννησο που ερημώνει και γερνά, ο μακρύς κατάληπος των κάθε είδους αναχωρήσεων...».

Ευχόμαστε στον καθό συμπατριώτη να συνεχίσει την επιτυχημένη πορεία του με υγεία προσωπική και οικογενειακή.

• Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του κειμένου και όχι υποχρεωτικά του Συλλόγου.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ

Η Αερολέσχη Πύργου προγραμματίζει αγώνες Γενικής Αεροπορίας, με την Ελληνική Αεραθλητική Ομοσπονδία, το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος (22-24 Ιουνίου) στο αεροδρόμιο Επιταλίου. Στους αγώνες σύμφωνα με τον πρόεδρο της Αερολέσχης Πύργου, Θεόδωρο Γιαννακούλια, αναμένεται να συμμετάσχουν 30-40 αεροσκάφη. Επίσης τον Οκτώβριο σχεδιάζεται και στην συνέχεια μεγάλη εκδήλωση φιλοξενίας και ξενάγησης της Ευρωπαϊκής Αεραθλητικής Ομοσπονδίας στην Ηλεία. Πρωτόγνωρες εκδηλώσεις στην περιοχή μας, με αυτονόητες ευμενείς επιπτώσεις σε πολλούς τομείς. [ΠΡΩΙΝΗ Πύργου]

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Έκοψαν τη βασιλόπιττα ο Σύλλογος Γυναικών και ο Σύλλογος «Επί της αλός»

Εορτάσθηκε και φέτος του Αγίου Χαραλάμπους, Πολιούχου του χωριού. Μη φανταστείτε με τη μεγαλοπρέπεια που γινόταν τα προηγούμενα χρόνια. Με έναν παπά και τους εγχώριους ψάλτες. Έγινε και λιτανεία, αλλά κάποιος πρέπει να τους πει πως η λιτανεία δεν γίνεται τρέχοντας, μπροστά η Εικόνα και εκατό μέτρα πίσω ο κόσμος καταϊδρωμένος. Επιπλέον δε, την παραμονή το βράδυ δεν άναψαν τον εξωτερικό φωτισμό, για τον οποίο δαπανήθηκαν χρήματα. Πότε θα ανάψουν;

Από 1 ης Μαρτίου καταργείται το Υποθηκοφυλακείο στο χωριό, καθώς συνταξιοδοτείται ο Υποθηκοφύλακας Βασίλης Κουτσόπουλος, αλλά και του σχεδίου του Υπουργείου που τα καταργεί όλα και τα συγκεντρώνει στον Πύργο.

Επίσης, τον τελευταίο καιρό κλείσει και το Γεωπονικό κατάστημα που διαθέταμε. Να δούμε τι άλλο θα κλείσει.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Η ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού «ΑΛΦΕΙΟΣ» έχει ξεκινήσει από το μηδέν και αγωνίζεται στην Γ' κατηγορία του νομού. Ο Τάσος Τσαντίλης (παλιός ποδοσφαιριστής και προπονητής) έχει αφιλοκερδώς αναλάβει και προπονεί από 12 μέχρι 22 ετών παιδιά του χωριού και αγωνίζονται στην κατηγορία αυτή. Το αποτέλεσμα θα το δούμε μετά από λίγα χρόνια, από τα 25 περίπου παιδιά..

ΤΙ ΖΗΤΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Με την ευκαιρία ανάληψης των καθηκόντων της νέας Δημοτικής Αρχής, θα θέλαμε να τους υπενθυμίσουμε μερικά προβληματάκια που έχουμε και χρειάζονται επίλυση.

-Πρώτον και κύριο, το θέμα της υδροδότησης. Θέλουμε να έχουμε ποιότητα και επάρκεια νερού.

-Καθαριότητα: Μας ενδιαφέρει η τακτική αποκομιδή των απορριμμάτων καθώς και η καθαριότητα στους δρόμους και κυρίως της αγοράς. Συντήρηση στα υπάρχοντα που έχουμε σε κοινούς χώρους, όπως τα δέντρα που λείπουν, τους σκουπιδοτενεκές, τα τενεκεδάκια

κ.λ.π. Καθορισμός ειδικού χώρου εναπόθεσης ακάθαρτων υλικών (κλαδιά, παλιά έπιπλα, κ.λ.π), που θα τα παίρνουν σε τακτά διαστήματα οχήματα του Δήμου.

-Αγροτική οδοποιία: Ένα τεράστιο πρόβλημα, που πρέπει να λυθεί κι αυτό. Χρειάζεται όχι μόνο συντήρηση,

αλλά και κατασκευή τεχνικών για την προστασία των δρόμων. Θα πρέπει όλοι οι κάτοικοι να έχουν εύκολη πρόσβαση στις περιουσίες τους.

-Ένα άλλο που χρειάζεται είναι το στέγαστρο της στάσης για το ΚΤΕΛ στη διασταύρωση, μιας και σταματάνε τα λεωφορεία προς Αθήνα, μέσω Τριπόλεως.

- Παραλία: Να δοθεί περισσότερη προσοχή στην παραλία και το κατάστημα που βρίσκεται εκεί, δεδομένου ότι δεν έχουμε και τίποτε άλλο στο χωριό μας. Άλλωστε, το κατάστημα είναι Δημοτικό και εισπράττει ενόικιο ο Δήμος από αυτό. Ο δρόμος που οδηγεί εκεί χρειάζεται συντήρηση και διαγράμμιση.

-Ένα άλλο θέμα που θα πρέπει να δει ο Δήμος είναι τα χορταριασμένα οικόπεδα, που σαν έλθει το καλοκαίρι αποτελούν τεράστιο κίνδυνο πυρκαγιάς. Θα πρέπει να ειδοποιηθούν οι ιδιοκτήτες, κυρίως οι μη μόνιμοι κάτοικοι, να αναλάβουν τις ευθύνες της καθαριότητας στα οικόπεδά τους. Διαφορετικά, να χρεωθούν, ή, σε περίπτωση πρόκλησης πυρκαγιάς, να επιβληθούν κυρώσεις κατά το νόμο

ΛΕΞΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΤΕΡΟΙ

Παστρεύω: σφουγγαρίζω, σκουπίζω, Περικοπά: ανάγυρα, γύρω-γύρω, Φόλι: αυγό στη φωλιά, συνήθως κλούβιο για να ξεγελάει τις κότες, Χαψιά: καταψιά.

Τσουράπια: κάλτσες, Αγκρουμάζομαι: ακούω κρυφά, Τράφος: γκρεμός.

Έχω χολιάσει: έχω θυμώσει, Ανάκαρο: δύναμη, Μπαντανία: μακρύ στρωσίδι.

Σούγλος: κουβάς, Κουρελού: πρόχειρο στρωσίδι, Μέσκουλες: μούσμουλα.

Λούμπα: γούβα με νερό, Σάμπως: σαν, Τρογύρω: γύρω-γύρω, Σουρεκλέμες: χύμα άνθρωπος, Μεροδούλι: μεροκάματο, Φαφάτιασα: φούσκωσα από νερό.

Τσιγκλάω: σκουντάω, Μαλάζω: πιάνω.

Σ.Χ.

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Στις 16 Μαρτίου η Δημοτική Κοινότητα Επιταλίου, ο Σύλλογος Γονέων & Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου, ο Σύλλογος Γυναικών Βώλακος και ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Επί της Αλός», διοργανώνουν το ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ. Ώρα ενάρξεως 18,00 μ.μ., με εκκίνηση από το Δημοτικό Σχολείο.

ΔΕΜΑ ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΗ

Με νοσταλγία θυμάμαι πάντα τη χαρά που μας πλημμύριζε όλους στο σπίτι μας κάθε φορά, που ένα δέμα από Αμερική έφτανε στο σπίτι μας. Ο καθένας από τους ξενιτεμένους μας, φρόντιζε, έστω κάθε Χριστούγεννα, να έχει στείλει στους δικούς του εδώ στην Ελλάδα, στο χωριό του, ένα δέμα. Τα είδη ρουχισμού είχαν το κύριο βάρος, Αμερικάνικα βέβαια, και μαζί ένα 50άρικο ή και 100άρικο σε δολλάρια για τα «χαιρετίσματα»..

Ο Σκιαθίτης Παπαδιαμάντης, στα διηγήματά του για τους μετανάστες, χρησιμοποιεί με πολλή τέχνη τη λέξη «ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ» - πόλη της Αμερικής αλλιώς και αδελφική αγάπη.

Πουκάμισο καρδ από τα δέματα της Αμερικής.

Ανοίγοντας το δέμα, αναπνέουμε τον αέρα της παρουσίας του ξενιτεμένου μας, ήες και ήταν αναμεσα μας. Η μάνα δεν κρατούσε τα δάκρυά της, ο πατέρας φούσκωνε από υπερηφάνεια, γιατί αυτό το αποχαιρετιστήριο «μη μας ξεχάσεις» χαράκτηκε έντονα στο μυαλό του παιδιού του. Εμείς οι ήλιοι θα παίρναμε ένα δώρο Χριστουγεννιάτικο, κάτι σπάνιο στη ζωή μας. Οι ήλιοι στο συγγενολόι μας θα πορεύονταν με το «κάτι τις» τους, έστω ένα καρώ μαυροκόκκινο, χοντρό μακρυμάνικο πουκάμισο.

Έτσι, μετά τις διακοπές θα πήγαινα στο Δημοτικό σχολείο, με ολόκληρο μοθύβι, που είχε και γόμα στη κορυφή του, και την προπαίδια αποτυπωμένη απάνω στον κορμό του. Θα το έδειχνα με καμάρι σε όλους, και κυρίως στη Β.. που ήταν και ο .. «στόχος» μου... Πλατωνικά βέβαια.

Δυστυχώς, δεν έγινε έτσι. Η μάνα μου έκοψε τα μοθύβια αυτά σε τρία ίσα κομμάτια το καθένα, έπρεπε να είχαμε και τα 7 αδελφία από το 1/3 για όλο το χρόνο. Αντίθετα η Β... ήρθε με ολόκληρο μοθύβι, Αμερικάνικο! Που να προσέξει ότι το δικό μου μοθύβι ήταν σαν μάμια από το κονσερβοκούτι του «ΚΥΚΝΟΥ». Τότε κατάλαβα ότι ήρθε και στη δική της οικογένεια δέμα από την Αμερική. Δεν άντεξα και απλά τη ρώτησα:

- Τι ήλιο είχε το δέμα; Λες και δεν ήξερα.

Είχα εντοπίσει, τί περίπου είχε κάθε δέμα που είχε έρθει στο χωριό μας από την Αμερική. Το περιεχόμενό τους το φορούσαν οι παραλήπτες στα καφενεία για τα καλά τους, κατά το 12ήμερο των χειμερινών εορτών, Ξεχώριζαν από τους υπόλοιπους. Ήταν και η «μυρωδιά» τους!

Εύκολα διέκρινες ποιος από τους συγχωριανούς μας έχει ξενιτεμένο. Που και που υπήρχαν και μερικοί ακόμη, οι οποίοι τα δέχτηκαν ως... έλεος από τους πρώτους. Αυτούς τους πειράζαμε ...χαριτωμένα :

-Ρε που το βρήκες εσύ το αμερικάνικο μπουφάν ;

-Μακρινός ξάδελφος μου το έστειλε στη θεία μου. Το δικαιούμαι!

Ήταν και ήλιο ρούχα, αποφόρια αμερικάνικα, ραμμένα για ευτραφείς.

Επειδή στο χωριό μας δεν είχαμε καλο-

θερμεμένους, όλα αυτά, συν τω χρόνω έφτασαν στα Ραφεία των Παυλοπούλιαίων (Γεωργάκης και Θεοδώρακη) του Χρόνη (ΜΠΟΜΠΕΚ), του Πανούλη και του Μπελέ-κιου, για στένεμα και για γύρισμα (η όψη, ανάποδα).

Τα γυναικεία ρούχα οδηγήθηκαν στα μοδιστράδικα, και στις «φραγκοραουτούδες» για προσαρμογές... ανάλογες. Τα είδη προικός, για τις αδελφές, κατευθείαν μπήκαν στα μπαούλα, για τη καλή την ώρα τους! Ήταν και το γράμμα, κολλημένο στο εσωτερικό του δέματος ή στη φόδρα ενός σακακιού, με τσιρότο, που είχε και μέσα τη φωτογραφία του ξενιτεμένου μας, πρόσφατη, δίπλα στο υπερυψωμένο μετρό, και με φόντο τους ουρανοξύστες της πόλης που τον αποδέχτηκε. Τον καμαρώσαμε, δακρύσαμε, και έτσι συγκινημένοι διαβάσαμε τα νέα του.

Αγαπημένοι μου, Μάνα - Πατέρα - Αδελφές μου - Αδέλφια μου- και συγγενείς μου σας χαιρετώ.

Υγείαν έχω, και το αυτό επιθυμώ για όλους σας.

Αν θέσετε να μάθετε τα νέα μου, δε τα βρήκα όλα ρόδινα εδώ. Υπήρξαν δυσκολίες και στη δουλειά και στη γλώσσα, και στη μοναξιά και στην κατοικία!! Μάνα φρόντισε εσύ να φτάσει η φωτογραφία μου - ξέρεις που- και να διαμηνύσεις να συντομέψει την απόφασή της. Εδώ όλα τρέχουν πολύ γρήγορα, έχουν ήλιους ρυθμούς. Αν- ήώ αν- σου απαντήσει η ίδια ότι το αποφάσισε, να το «κλείσεις» το προξενιό. Τα υπόλοιπα θα τα ρυθμίσω εγώ από εδώ. Έχω τον τρόπο μου!

Στη συνέχεια ρωτούσε αν συνεχίζουμε την επισκευή του σπιτιού μας, από τις ζημιές που έπαθε από τους σεισμούς, για τη πορεία των καλλιεργειών μας και αν ήρθε κανένα προξενιό για την αδελφή μας. ΣΤΟΠ εδώ. Από λεπτότητα

Αυτό το δέμα από την Αμερική, όχι δε θα το προμετρήσω στις εισροές συναλληλματος της χώρας μας από το εξωτερικό. Είναι πολύ μεγαλύτερη η συναισθηματική αξία του!!! Δείχνει τους ανθρώπινους δεσμούς, τους οικογενειακούς, και τους φιλικούς. Δείχνει την «παιδεία» που έλαβαν οι μετανάστες μας και την αυτοπεποίθησή τους για προκοπή σε ξένη χώρα, όπου και αν ρίζωσαν!!!

Τί κι αν στη φωτογραφία είναι ο Γιώργης; Θα μπορούσε να είναι ο Λεωνίδας, ο Θανάσης, η Τούλα, η Βασιλική, ο Άγγελος και όλοι οι ξενιτεμένοι. Ο καθένας, ένας... ένας με τις ρίζες του. Οι δικοί μας άνθρωποι!

Ήταν κάθε δέμα από την Αμερική, ένα πολύ χαρούμενο γεγονός που μας προετοίμαζε για τις γιορτές και κάλυπτε πραγματικές ανάγκες σε ρουχισμό, αλλιώς και οικονομικά όλη την πολυτεκνη οικογένεια. Είχε βέβαια μια γλυκιά «πίκρα». Σαν πικραμύγδαλο, λόγω του μισεμού και της αβέβαιης χρονικά επιστροφής, έστω και προσωρινής! Καλή προκοπή ξενιτεμένοι μας, όπου και αν εγκατασταθήκατε! Τι και αν πέρασαν πολλά χρόνια. Αυτά έμειναν στο μυαλό μας, και δεν σβήνουν!

Κώστας Μαστορόπουλος